

højtærede Krigsminister har faaet en Erklæring, der gaar ud paa det, som jeg har fremsat her, nemlig at det vilde være en temmelig farlig Ting at føre en Jærnbane vest om Tissø, fordi den kan stydes ned fra Store-Bælt, og at Forbindelsen ved Børslev Station vilde være forholdsvis uheldig. Jeg vil erkende, at det er mig bekendt, at der nu, saaledes som det er oplyst ved de Instruktionsapparater, som jeg i Gaar bad om, foreligger en Erklæring for os fra Krigsministeriet, der omtrent gaar ud paa, at dette Ministerium til Trods for alt, hvad der kunde siges mod den østlige Retning, vilde modtage Unionen paa Børslev, men det afkræfter jo ikke, hvad jeg har sagt, at Krigsministeriet har været opmærksomt paa de Ting, jeg sagde i Gaar, og overfor den næret en alvorlig Frygt paa et tidligere Tidspunkt. Nu veed jeg godt, at man kunde tænke sig at trafikere en Jærnbane paa en noget anden Maade, end man tidligere har gjort i Krigs-tilfælde; og at denne Maade at trafikere Jærnbaner paa vilde gøre de af mig fremdragne Omstændigheder mindre farlige, end man tidligere havde tænkt sig, men for mig skaar det som saa overmaade vigtigt, at man ikke gør en saadan Fejl, en Fejl, der kan komme til at svie i det allerbitreste Øjeblik, at jeg gentager min Erklæring fra i Gaar: jeg stemmer ikke for denne Jærnbane, naar den føres vest om Tissø.

Med Hensyn til den af mig i Gaar udtaastede Tanke, at man skulde formulere en stor Jærnbaneplan, hvor man bandt sig til i Løbet af en vis Tid at optage Jærnbaner til Gennemførelse efter en vis Orden, og at man dertil skulde søge et Laan, som altsaa kunde komme til Anvendelse, efterhaanden som Jærnbanebygningen havde Brug derfor, ytrede den højtærede Minister, at en saadan Plan havde man, men han ansaa det for lettere at gennemføre Jærnbanerne stykkevis. Jeg antager nu for det første ikke, at dette er korrekt, jeg har godt lagt Mærke til, at Jærnbaner kunne gennemføres ved saaledes at tages frem af en Stusse, om jeg saa maa sige, at man ved i ny og næ at tage et Jærnbaneprojekt frem kan saa det gennemført, men jeg tror, man derved let kommer til at vise Uvillighed, jeg tror, at man ikke altid kan sikre sig imod, at det bliver opfattet, som om det er andre Interesser, der havde dileret, at man tog just den Jærnbaneplan frem i det givne Øjeblik. Jeg tror derimod, at det vilde være meget korrektere, hvis man kom overens i Rigsdagen, og det kunde man ganske vist, om en samlet Jærnbaneplan, og saa udførte den Stykke for Stykke, og jeg tror ogsaa, hvad jeg udtalte i Gaar, at en

saadan Jærnbaneplan og en Plan om Optagelse af Statslaan til Udførelsen deraf vilde skabe en Mulighed for et Overenskomstsgrundlag paa reale Omraader, der kunde lede videre, end maaste nogen tænke.

Endelig et Par Bemærkninger om maa Realiteter, som den højtærede Minister i Gaar vilde modsigge. Naar den højtærede Minister sagde, at Viadukter over og under Jærnbaner havde man kun bygget i et begrænset Omfang, fordi man ansaa dem for dyre, vil jeg tillade mig at bestride denne Paastand. Man kan bygge Viadukter, og har i mange Tilfælde allerede her paa de sjællandske Baner bygget Viadukterne saaledes, at de vare en overmaade stor Besparelse. Jeg kan med Tal godtgøre dette, idet der kan paavises forskellige Viadukter, der kun have kostet mellem 6 à 7,000, højst 8,000 Kr., og som have ledet til Besparelse af en Mand til Bevogtning af det vedkommende Sted, foruden den endnu større indirekte Fordel det er, at Trafikken altsaa aldrig kan standses, og at der ikke sker Ulykker, saa jeg tror, jeg har Ret til at udtale det Duffe, at man i forøget Omfang for Fremtiden vil anvende Viadukter, dog selvfølgelig paa de Steder, hvor Terrænet gør det muligt. — Med Hensyn til det af mig fremdragne Spørgsmaal om at forhøje Perronerne, erklærede den højtærede Minister, at der ikke var Enighed om dette Spørgsmaal mellem de sagthindige. Jeg skal ikke indlade mig dybt derpaa, der vil jo altid være Ting, hvorom der ikke kan opnaas fuldstændig Enighed mellem de sagthindige, men den højtærede Minister skal nok, inden han bliver en Snes Aar ældre, komme til selv at erkende, at det er overmaade vanskeligt at komme ind i Bognene, saa høje som de nu ere i Forhold til Perronerne, saa jeg tror, han i alle Tilfælde til den Tid vil slutte sig til den Side, der gerne vil have Perronerne forhøjede. Et andet Spørgsmaal er det, om det er muligt, da man jo er gaact saa vidt her til Lands, at man endog saa har gjort de Perroner lave, der vare høje. Det vil under alle Omstændigheder blive en overmaade bekostelig Sag, og det bliver derfor vist ikke lettelig muligt at gøre dette, men det er netop derfor, at jeg under Behandlingen af et Forslag om en ny Jærnbane fremdrager dette Spørgsmaal, fordi det ved enhver Nybygning burde komme under Overvejelse, om man ikke skulde bringe det Punkt til Udførelse. — Med Hensyn til Motiverne for Retningslinjen, Spørgsmaalet om øst eller vest om Tissø, vil den højtærede Minister fastholde, at Landet vest for Tissø var bedre end